

vašeho ctihodného spolku. A věru sloužit jeden druhému v nemoci a v stáří navzájem a podporovati se v počestném průvodu, až ku hrobu doprovoditi se, toť účel posvěcený již samou lidskostí, toť cíl šlechetný a bohumilý zároveň.

Ale již k jiné lásce vybízí vás ten nový krásný prapor váš, jenž v několika okamžicích zavlaže již nad hlavami vašimi. Všecky ctěte, ale bratrstvo milujte. S některými lidmi spojil nás dobrotivý Bůh tak, že více nám na nich záleží, že více na nich lpíme, nežli na jiných. Svazek, který nás v užší celek pojí, jest svazek rodinné lásky, svazek krve, svazek přátelství, svazek víry, svazek povolání, svazek řeči. Jest to láska k národu.

Bůh nám pokolení lidské rozdělil na různé národy. Bůh učí jedním, ale různými jazyky, chce býti ctěn a oslavován. Bůh to chce, aby každý svůj národ, svou vlast miloval. Bůh to chce, aby každý svou mateřštinu, zděděnou po svých otcích si zachoval, hájil, pěstoval, nikým a ničím si ji nedal vyrvati. Každý národ má své velikány, kteří mu věnují své jmění, své vědění i život a národ je za to ctí. A zvláště ctí národ ony muže, kteří za svobodu vlasti zmužile prolévali i krev svou. A této úcty národní můžeme a máme i my býti účastni. Či vás snad mám povzbuditi příklady velikých vlastenců?

Nejvznešenějším příkladem prvé lásky ku svému národu jest a zůstane na věky sám syn boží Ježíš, který přišel sice hledat a spasit vše, co bylo zahynulo, ale přece nejprve hledal ztracené ovce izraelské, které jen ve své vlasti mezi svými soukmenovci žily, chodil a učil, uzdravoval, který plakal nad Jeruzalémem, že nepoznal dne navštívení svého.

Ejhle křesťanští vojenští vysloužilci za vznešeným příkladem našeho božského spasitele, buďte vy upřímnými národovci či vlastenci. Všichni ctěte bratrstvo, milujte, krále v uctivosti mějte! Každý národ v sobě tvoří jednu rodinu. A jako v rodině jest hlava, která poroučí, stará se, hájí celou rodinu, tak i národ

musí míti svého otce a vůdce; otce, který poroučí, který moudrými zákony udržuje pořádek, který o všechny se stará a každého hájí proti všelikému bezpráví. Národ musí míti i vůdce, by zastával své poddané proti nátlaku národů sousedních.

A takovým pečlivým otcem a vůdcem jest náš nejmilostivější císař a král František Josef I., jenž z milosrdenství Božího řídí a spravuje celou říši rakouskou, říši to nad jiné důležitou.

Naše říše jest ve středu Evropy, aby prostředkovala mezi východem a západem. Naše říše jest sestavena z tolika různých národů, že jest obrazem celého světa. Ale i při té různosti národů, jež liší se řečí a způsoby, směřuje povšechná péče našeho nejjasnějšího panovníka k tomu, by všichni národové jeho rozsáhlé říše vespolek svorně a pokojně živi býti mohli, by všichni cítili se jako jedna veliká rodina boží.

K této svornosti a sjednocenosti svých národů poukazuje již i to vznešené, vysoce významné a nám všem známé heslo mocnářovo: Viribus unitis, tj. Spojenými silami!